

De ce nu iei încă parte la frângerea pâinii?

Verset călăuzitor: 1 Corinteni 11.24

1 Corinteni 11.24: Faceți aceasta spre amintirea Mea.

Desigur ne bucurăm când cineva se gândește la noi. Ne-ar dura dacă am ști că prietenii noștri niciodată nu se gândesc la noi, atunci când nu suntem alături de ei. „Poporul meu nu-și mai amintește de mine”, a spus o împărăteasă belgiană de odinioară, „este timpul să plec”. Acestea au fost ultimele ei cuvinte. Inima ei era zdrobită, pentru că aceia care odinioară erau alături de ea au uitat-o.

Înainte ca mai-marele paharnicilor să părăsească închisoarea, Iosif i-a dat o rugămintă simplă: „Adu-ți aminte de mine când îți va fi bine și arată bunătate față de mine, te rog, și amintește de mine lui Faraon” (Geneza 40.14). Când paharnicul a ajuns din nou în cercurile înalte ale curții egiptene, se spune despre el: „Dar mai-marele paharnicilor nu și-a adus aminte de Iosif și l-a uitat” (Geneza 40.23). Cuvinte triste, care arată din nou caracterul de a uita al omului și nemulțumirea.

Ai remarcat tu vreodată, iubite cititor, că Domnul și Salvatorul nostru îți adresează o rugămintă asemănătoare, precum Iosif a adresat-o paharnicului? El dorește ca oamenii Lui să nu-L uite. Este important să observăm exact alegerea cuvintelor folosite în rugămintă: „Luați, mâncați ... spre amintirea Mea.” Observați, că El nu spune: „ca sărbătoare a binecuvântărilor voastre”, sau: „în amintirea faptelor bune făcute vouă”, ci: „spre amintirea *Mea*” (1 Corinteni 11.24).

Cum putem explica noi că mulți creștini sunt așa de indiferenți cu privire la această rugămintă a Domnului? Pot înțelege, dacă cineva spune: „Sunt așa de multe secte și societăți cu păreri contrare, că eu nu știu unde trebuie să merg ca să împlinesc rugămintea Domnului Isus.” Este însă greu de înțeles de ce unul, care datorează totul Domnului, lasă să treacă ani fără să se gândească să participe la Masa Domnului! A înțeles de fapt unul ca aceștia că acesta este drumul pe care Domnul Isus l-a stabilit, pentru ca credincioșii să arate că ei nu L-au uitat, că ei își amintesc cu plăcere de El și doresc fierbinte părtășia cu El?

Nu există nimic care să impresioneze inima așa de mult și să împrăspăteze sentimentele pentru El așa de mult precum o face aducerea aminte de Domnul. Inima noastră rece, uitucă poate fi încălzită, sentimentele noastre împrăspătate și îndreptate din nou spre Domnul, dacă noi – chiar dacă suntem numai doi sau trei – suntem adunați spre a ne aminti de El.